

Arrestnummer
C11646 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 4334
Datum van uitspraak
27 december 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/463 2024/VJ11/188

BEROEP IN CASSATIE

Beroep in cassatie

door

dd. 10/01/2025

Bij beschikking van het Hof van Cassatie d.d. 20 maart 2025 (nr. ...)
de cassatieberoepen toelaatbaar verklaard.

werden

Bij beschikking van het Hof van Cassatie d.d. 16 april 2025 (nr. ...)
beschikking van het Hof van Cassatie d.d. 20 maart 2025 (nr. ...)
verbeterd :

verder de

als volgt

Dictum : Verbeterd de beschikking nr. ... van 20 maart 2025 in die zin dat
waar in het dictum is vermeld "Verklaart de cassatieberoepen toelaatbaar" dit moet
zijn "Verklaart de cassatieberoepen niet toelaatbaar"

Melding gedaan ten rande op 14-05-2025

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/463 - 2024/VJ11/188

Not.nr. BG.64.H2.160072/20

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR,**
met woonstkeuze bij meester
advocaat met kantoor te
- eiser tot herstel -

tegen

1. nr.	van Belgische nationaliteit, geboren te wonende te - beklaagde -	RRN .
--------	---	-------

2. nr van Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A gebiedsbescherming

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, met behoud van de toepassing van artikel 13 § 6 Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de vegetatie vermeld in artikel 13 § 4 of in uitvoering van artikel 13 § 4 van hetzelfde decreet, zonder vergunning geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben,

1. te in de periode van 20 april 2019 tot en met 27 mei 2020, meermaals op niet nader benaalde data en minstens op 20 april 2019 en 24 april 2020
door

namelijk een vegetatiewijziging zoals bepaald in artikel 8 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu te hebben uitgevoerd in één of meerdere van de gebieden bepaald in artikel 13 § 4 van het decreet, te weten:

3° het wijzigen van het reliëf met inbegrip van nivellering van het microreliëf, meer bepaald het ophogen van het perceel door er een grote hoeveelheid aarde op te hebben gedumpt en deze nadien te hebben open gereden

2. te in de periode van 20 april 2019 tot en met 24 april 2020 op niet nader te bepalen datum
door,

namelijk een vegetatiewijziging zoals bepaald in artikel 8 § 2 Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu te hebben uitgevoerd in één of meerdere van de gebieden bepaald in artikel 13 § 4 van het decreet, te weten:

2° het wijzigen van de vegetatie horende bij de kleine landschapselementen met inbegrip van het afbranden en het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van de vegetatie met mechanische of chemische middelen van perceelsrandbegroeiingen en sloten, meer bepaald het dood sproeien van het talud van de waterloop aan de grens van perceel

B aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk door het perceel te hebben opgehoogd door er een grote hoeveelheid aarde op te hebben gedumpt en deze nadien te hebben open gereden.

(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1° en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1° a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 20 april 2019 tot en met 27 mei 2020, meermaals op niet nader bepaalde data en minstens op 20 april 2019 en 24 april 2020
door

C niet naleven maatregelen

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, voordeelontnemingen, veiligheidsmaatregelen of de door de rechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd,

namelijk het niet voldaan hebben aan de herstelmaatregel zoals opgelegd bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk dd. 21 januari 2019 tegen uiterlijk 12 maanden vanaf het definitief worden van het betreffende vonnis.

(art. 16.6.1. § 2, 1° Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te in de periode van 20 februari 2020 tot en met het bevel der dagvaarding, meermaals op niet nader bepaalde data en minstens op 24 april 2020 en 27 mei 2020
door

D stakingsbevel

Bij inbreuk op artikel 6.2.1. lid 1, 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen verder te hebben uitgevoerd in strijd met het bevel tot staking d.d. 24 april 2020, bekrachtigd bij beslissing van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur d.d. 30 april 2020

Namelijk door het verder uitspreiden en nivelleren van de aangevoerde aarde, het omploegen en eggen van het hierna vermelde perceel

te in de periode van 24 april 2020 tot en met 27 mei 2020 op een niet nader te bepalen tijdstip
door

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand dan wel de uitvoering van aanpassingswerken binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: 5ha 0a 3ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde nls
verkregen ingevolge akte aankoop jegens
te op 21 april 2015

die de eigendomstitel heeft
verleden voor notaris

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 15 januari 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A2 voor de beklaagde niet
bewezen.

Spreekt de beklaagde vrij voor de feiten van de tenlastelegging A2.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, B, C en D voor de beklaagde
bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de
tenlasteleggingen tot een **geldboete van 6.000,00 euro, namelijk 750,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen
vervallen worden door een gevangenisstraf van 60 dagen.

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een
bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het
fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de
occasionele redders.

Veroordeelt tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in
strafzaken van **58,90 euro**.

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **24,00 euro** als bijdrage voor
het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijksbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A2 voor de beklaagde niet bewezen.
Spreekt de beklaagde vrij voor de feiten van de tenlastelegging A2.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, B, C en D voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot een **geldboete van 6.000,00 euro, namelijk 750,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 60 dagen.

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **58,90 euro**.

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **24,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Gerechtskosten

Veroordeelt en solidair om te betalen de som van **300,11 euro** als gerechtskosten.

HERSTELMAATREGEL

Veroordeelt de beklaagden en solidair tot het herstel van het perceel gelegen te met een oppervlakte van 5ha 0a 3ca. kadastraal gekend:

in de oorspronkelijke toestand overeenkomstig het technisch verslag uitvoering herstellvordering d.d. 27 mei 2020 opgesteld door gewestelijk toezichthouder

binnen een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat door de beklaagden en een dwangsom zal worden verbeurd van **125,00 euro per dag vertraging** in naleving van deze veroordeling

vanaf het verstrijken van een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van _____ voor zover de herstelmaatregel binnen de opgelegde termijn niet wordt uitgevoerd, ambtshalve tot de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel zullen kunnen overgaan, op kosten van _____ en _____

Zegt voor recht dat het vonnis wat betreft het opgelegde herstel uitvoerbaar is bij voorraad.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.S.V. aangehouden.

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 13 februari 2024 door de beklaagden
- 14 februari 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 7 juni 2024 (inleidingszitting) legde dit hof conclusietermijnen vast bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 31 oktober 2024.

De beklaagden hebben tijdig geconcludeerd. Op de rechtszitting van 31 oktober 2024 legden de beklaagden een conclusie neer waarin eerdere materiële vergissingen waren verbeterd. Geen van de partijen had hiertegen bezwaar.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 31 oktober 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal,
- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____ voor meester _____ advocaat met kantoor te _____

2. De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 15 januari 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagden bepaalde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven over de procedure (miskenning van het vonnis van 21 januari 2019), de schuld, de straf (met inbegrip van de herstellvordering gesteund op een kennelijk foutief technisch verslag) en andere (herstellvordering en miskenning opslorping).

Het openbaar ministerie bepaalde grieven over de strafmaat en de dwangsom bij de herstellvordering. Ook dit gebeurde nauwkeurig.

De hoger beroepen van de beklaagden en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen en vervolgens de grieven, is de vrijspraak van de beide beklaagden voor de telastlegging A.2 definitief.

3. De dagvaarding is op 27 juli 2023 overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te De strafvordering is ontvankelijk.

4. De eerste rechter gaf volgend feitenoverzicht in het beroepen vonnis:

1.1. Op 20 april 2019 werd natuurinspecteur – gewestelijk toezichthouder voor het Agentschap voor Natuur en Bos te op de hoogte gebracht dat op het perceel kadastraal gekend ophogingswerken werden uitgevoerd (Kaft I, stukken 1 en 2).

Onmiddellijk ging ter plaatse en werden vaststellingen verricht en foto's genomen (stukken 7 tot 9).

Met drie tractoren en kiepkarren werd af en aan gereden met aarde vanop een ander perceel waar er met een kraan een berg aarde werd opgeschept.

Alle opgeschepte aarde werd op het perceel gedumpt en onmiddellijk door open gereden.

1.2. Op 23 april 2019 ging ter plaatse en trof hij een grotendeels geëffend perceel aan.

Op dat ogenblik was aan het effenen.

Hij werd aangesproken over de uitgevoerde ophogingen. In eerste instantie ontkende hij in alle toonaarden. Na mededeling dat er iemand van de diensten gestuurd was om vaststellingen te

doen wijzigde hij zijn verhaal en zegde hij dat zij eerst een deel van het perceel hadden afgegraven om daarna betere aarde op te voeren.

vernam van dat zij de intentie hadden om (maïs) op het perceel te zaaien.

Er werd hem meegedeeld dat ze het perceel moesten herstellen en dat voor de teelt van mais het akkoord van de Inspectie Omgeving nodig is.

stelde diezelfde dag vast dat een grote hoop aarde die op een ander perceel lag nabij volledig afgegraven is (Kaft I, stuk 2, 10, 11, 12).

1.3. Op 14 mei 2019 deelde de Inspectie Omgeving op vraag van nee dat er op het perceel een (maïs) mocht verbouwd worden (Kaft I, stukken 29 en 30).

Hiervoor werd verwezen naar het vonnis van 21 januari 2019 van de correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

1.4. Op 4 december 2019 stelde vast dat het perceel in 2019 voor een groot stuk werd ingezaaid met mais spijs het uitdrukkelijk verbod van de Inspectie Omgeving.

De centraal gelegen hopen aard rond een lager gelegen zone waren volledig verdwenen.

Er was geen sprake meer van de lager gelegen zone die een grote waterpartij vormde op het perceel.

1.5. Op 24 april 2020 stelde vast dat op het perceel 330A een tractor met kiepkar een hoop aarde aan het dumpen was.

Toen de tractor met kiepkar ging dumpen kwam een man uit een blauwe tractor die herkend werd als

Er kwam vervolgens een tweede tractor aangereden die een volle kar aarde bijhad.

Deze tractor dumpte zijn lading op het perceel

stelde vast dat het talud van de waterloop dood was gesproeid en dat de teelvrije zone niet werd gerespecteerd.

Omstreeks 11 u 59 kwam een groene tractor met volle kiepkar aan op de toegangsweg.

Deze kon niet door wegens de aanwezigheid van de dienstwagen van

De bestuurder van de tractor deelde mee dat hij een werknemer was van de firma uit

Op verzoek van de procureur des Konings West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk werd beslag gelegd op de tractor met blauwe kleur en werd deze verzegeld.

Door werd vastgesteld dat er vijf kiepkarren aarde op het perceel werden gedumpt.

Omstreeks 13 u 30 kwam een n volle vaart aangereden.

De bestuurder werd herkend als Hij reed zonder uitstappen verder naar het bewuste perceel.

Tijdens zijn terugkeer stapte hij uit en toonde hij een nogal agressieve indruk.

Er werd hem meegedeeld dat er vastgesteld werd dat er opnieuw werd opgehoogd op het perceel

Hij zegde dat er enkel op de toegangsweg en niet op het perceel werd opgehoogd.

stelde vast dat het perceel werd opgehoogd.

Bij de poel/waterloop aan het einde van de toegangsweg waar de grote zwarte buis lag was een werkzone zichtbaar.

Door werd een stakingsbevel uitgeschreven voor het perceel kadastraal gekend 'Kaft I, stukken 3 en 4, 15 tot 21, Kaft II, stukken 1 tot 9) dat op 30 april 2020 bekrachtigd werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

1.6. Door de politie-inspecteurs werd gezien de aanzienlijke reliëfwijziging contact opgenomen met de Grondbank om nazicht te doen of er een aanvraag werd gedaan voor enig grondverzet op naam van de bouwheren/aannemers.

Er werd meegedeeld dat de niet aangesloten was bij de Grondwijzer. Er waren geen transporten voor

De Grondbank deelde mede dat er een grondverzet was in 2015 met als afnemer

Door de dienst ruimtelijke ordening van werd meegedeeld dat er geen vergunningen werden afgeleverd voor enige reliëfwijziging op of rond de terreinen van de woonplaats van de familie 'Kaft I, stukken 44 tot 65).

1.7. Op 27 mei 2020 stelde vast dat de akker sedert het bevel tot staking werd genivelleerd, omgeploegd en geëgd.

De maisstoppels waren omgeploegd, de bandensporen van de tractoren en kipkarren waren niet meer zichtbaar en de oneffenheden op het terrein waren door het nivelleren en eggen volledig weggewerkt. De akker was zaaiklaar gemaakt.

Er was geen sprake van een herstel in de oorspronkelijke staat.

Voor het nivelleren, omploegen en eggen van de akker was er geen toestemming gevraagd noch gegeven.

De staking van de werken werd bevolen op 24 april 2020 en werd bekrachtigd op 30 april 2020 (Kaft III, stukken 1 tot 5).

Door werden op de hoogte gebracht van de uitgevoerde opmetingen en werd hen meegedeeld dat zij de palen niet mochten verwijderen (Kaft III, stukken 7 tot 12).

1.8. Tijdens zijn verhoor verklaarde dat het op 24 april 2020 niet de bedoeling was om het terrein op te hogen maar wel de toegangsweg.

Hij stelde dat er verkeerdelijk op het terrein werd gedumpt.

was de opdrachtgever en nam de aanvoer voor haar rekening.

Hij verklaarde dat alles werd aangevraagd via de grondbank.

Hij stelde dat het land reeds bewerkt was voor het stakingsbevel.

In 2019 en de voorgaande jaren werd mais geteeld.

Hij stelde dat de geplaatste palen met opmetingen niet klopten.

In de loop van het jaar 2020 gebeurde verder niets meer op het perceel.

Hij verklaarde dat hij werk zou maken om het herstel uit te voeren (Kaft I, stukken 67 tot 69).

1.9. Tijdens zijn verhoor verklaarde dat de grond die verder werd gestort afgevoerd werd naar het begin van het perceel. Er was een vergunning aangevraagd voor het creëren van een toegangsweg.

Hij verklaarde dat het een inschattingsfout van hen was.

Zijn vader en hij waren de opdrachtgevers voor het dumpen van de aarde op het perceel.

Hij stelde dat het de bedoeling was om een toegangsweg te creëren en dat een vergunning werd aangevraagd door grondbeheer Vlaanderen.

was de vervoerder van de grond. De herkomst van de grond kon hij niet meedelen.

Hij vermoedde dat minder dan 250 m³ grond werd aangevoerd.

Hij verklaarde dat het stakingsbevel werd opgevolgd en dat in 2019 en de vorige jaren (maïs) werd geteeld op het landbouwperceel.

Hij stelde dat de geplaatste palen niet klopten. Ofwel stonden de palen niet op de juiste plaats ofwel de niveaus niet.

Het herstel werd volgens hem uitgevoerd naar eigen inzicht en vermogen (Kaft I, stukken 71 tot 73).

1.10. Tijdens zijn verhoor verklaarde dat zijn opdracht was om een hoop aarde van af te voeren naar een perceel dat eigendom was van

Het betrof een mondelinge opdracht.

Hiervoor werd een vergunning vertoond.

De werkzaamheden op 20 april 2019 werden door hem uitgevoerd (Kaft I, stukken 76 tot 80).

De factuur met nummer d.d. 31 oktober 2019 had geen betrekking op deze werken.

1.11. Tijdens zijn verhoor verklaarde dat hij een mondelinge opdracht had gekregen.

Hij had geen bewijs dat alles had geregeld via grondbeheer Vlaanderen.

Hij bevestigde dat op 24 april 2020 zijn voertuigen aanwezig waren op het perceel.

Hij verklaarde dat hij geen kennis had van een vonnis van 21 januari 2019.

Bij de Grondwijzer was hij niet aangesloten maar wel bij de Grondbank (Kaft I, stukken 84 tot 87)."

5. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastlegging A volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen moeten worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 58 Natuurdecreet en artikel 16.6.1, § 1 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

6.1 De beklaagde is eigenaar van een perceel in

voorheen genummerd als

Dit perceel

ligt in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en is sinds 27 november 2015 spijs een bezwaar van de beklaagden opgenomen op de kaart van de historisch permanente graslanden in de landbouwstreek de Polders. Het perceel kende een uitgesproken reliëf met laantjes, er waren rietkragen aanwezig en een poel.

Inspectiediensten hebben meermaals vastgesteld dat het perceel werd opgehoogd en genivelleerd door de aanvoer en uitspreiding van gronden. Het hof verwijst naar de vaststellingen van 20 april 2019 (drie tractoren met kiepkarren voerden grond aan, die

open reed), 23 april 2019 (het terrein was grotendeels genivelleerd), 4 december 2019 (centraal gelegen grotere hopen aarde rond een lagergelegen zone waren verwijderd, er was geen lagergelegen zone meer) en 24 april 2020 (twee tractoren met kiepkarren voerden opnieuw 5x13m³ aarde aan naar het perceel, die ter plaatse werd uitgespreid). Deze vaststellingen hebben bijzondere bewijswaarde, namelijk tot bewijs van het tegendeel. De beklaagden bewijzen het tegendeel niet.

Dat die reliëfwijzigingen werden uitgevoerd om tegemoet te komen aan een eerder opgelegde herstellvordering, in opdracht van natuurinspecteur onder dreiging van een dwangsom, is volstrekt ongeloofwaardig. Niet enkel is dit onverenigbaar met de inhoud van de aanvankelijke processen-verbaal, maar bovendien hebben de beklaagden dit zelf nooit eerder zo verklaard. Bovendien hebben de beklaagden met de hierboven beschreven handelingen het perceel opgehoogd en genivelleerd, wat precies het tegenovergestelde is van hetgeen de natuurinspecteur van hen wilde (ongedaan maken van ophogingen en herstel van het microreliëf). De beklaagden wisten dat maar al te goed. Het is niet aannemelijk dat de toezichthouders zich van perceel vergisten en een vergunning voor de ophoging van een wegenis miskenden, ook niet nu een stedenbouwkundig inspecteur aangaf dat het moeilijk was zich ter plaatse te oriënteren. Op basis van de duidelijke foto's en kaarten, staat vast dat alle vaststellingen in dit dossier betrekking hebben op het perceel

De herkomst van de aangevoerde aarde is niet relevant voor de beoordeling van de telastleggingen A.1 en B. Dat de beklaagden zowel in 2019 als in 2020 'per vergissing' karren aarde zouden hebben uitgespreid en verwerkt op het perceel is niet in het minst geloofwaardig. Dit perceel maakte al het voorwerp uit van strafonderzoek. Een eerdere regularisatieaanvraag voor een gerealiseerde terreinophoging op de noordelijke hoek van perceel werd bovendien afgewezen. De beklaagden hebben dit terrein desondanks toch verder opgehoogd en genivelleerd omdat zij het wilden optimaliseren voor de teelt van landbouwgewassen (maïs). Zij handelden bewust en zonder dwang. Van overmacht is helemaal geen sprake.

De telastleggingen A.1 en B viseren de reliëfwijzigingen die de beklaagden zonder vergunning hebben uitgevoerd in de periode van 20 april 2019 tot en met 24 april 2020. Deze reliëfwijzigingen dateren van na de veroordeling van 21 januari 2019 en kunnen dus niet samenvallen met feiten waarvoor de beklaagden al zijn veroordeeld. Het uitgebreide verweer van de beklaagden over daaraan voorafgaande reliëfwijzigingen is voor de beoordeling van die telastleggingen niet relevant. De hierboven beschreven reliëfwijzigingen en nivelleringsen in de periode van 20 april 2019 tot en met 24 april 2020 hebben het uitzicht en de functie van het perceel in veranderd, wat een aanmerkelijke reliëfwijziging inhield. De beklaagden bekwamen op 20 januari 2020 slechts een vergunning voor een reliëfwijziging van de toegangsweg. Voor de andere reliëfwijzigingen ligt geen vergunning voor.

Op basis van de hierboven weergegeven vaststellingen van de toezichthouders en het bijgevoegde fotomateriaal, zijn de telastleggingen A.1 en B bewezen voor de beide beklaagden.

De overige argumenten die de beklaagden in conclusies ontwikkelen over de uitvoering van de herstellvordering die hen in 2019 is opgelegd en het al dan niet doorbreken van het stakingsbevel dat hen in 2015 was opgelegd, zijn voor de beoordeling van de telastleggingen A.1 en B naast de kwestie en behoeven geen verder antwoord.

6.2 Op 24 april 2020 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat er op het perceel nummer [redacted] ree recent aarde was aangevoerd waarmee nieuwe ophogingen waren uitgevoerd. Zij bemerkte een kleurverschil tussen de reeds aanwezige aarde en de pas aangevoerde aarde. Bovendien stelde ze vast dat er op het perceel maïsstoppels zichtbaar waren en dat die stoppels niet te zien waren op de plaatsen waar nieuwe ophogingen waren uitgevoerd. Omwille van dit onvergund ophogen, legde ze het bevel op om alle handelingen op perceel nummer [redacted] te staken. Dit bevel werd op 30 april 2020 bekrachtigd. Op 27 mei 2020 liet [redacted] weten dat de aangevoerde aarde was afgevoerd naar een vergunde inrichting en dat het maaiveld in de oorspronkelijke toestand was hersteld. De verbalisant ruimtelijke ordening ging nog diezelfde dag ter plaatse en stelde vast dat nergens uit bleek dat er aarde was weggenomen (er was geen spoor van graafwerken). Daarentegen zag ze wel dat de akker sedert het bevel tot staking was genivelleerd, omgeploegd en geëgd. De akker was zaaiklaar gemaakt. Ook deze vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening hebben bijzondere bewijswaarde. De loutere ontkenning van de beklaagden dat zij die werken na het stakingsbevel uitvoerden, levert het tegenbewijs niet en is strijdig met het fotodossier. Dat er tussen 28 mei 2020 en 27 december 2021 geen wijzigingen aan het perceel zouden zijn geweest, neemt de voordien gepleegde inbreuken niet weg. Dat de beklaagden in de periode vanaf september 2021 nog werken hebben uitgevoerd op het perceel om het herstel te benaastigen, is niet relevant voor de beoordeling van de telastlegging D, nu de incriminatieperiode beperkt is tot de periode van 24 april 2020 tot en met 27 mei 2020, op niet nader te bepalen datum.

[redacted] is eigenaar van het perceel. Uit de dossiergegevens blijkt dat hij dit samen met zijn vader [redacted] bewerkt. De telastlegging D is voor hen beiden bewezen.

6.3 In de telastlegging C worden de beklaagden ervan beticht dat ze niet hebben voldaan aan de herstelmaatregel die hen werd opgelegd bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk van 21 januari 2019, in de periode van 20 februari 2020 tot en met het bevel tot dagvaarding (5 juni 2023), meermaals op niet nader bepaalde data en minstens op 24 april 2020 en 27 mei 2020.

In het vonnis van 21 januari 2019 werd [redacted] veroordeeld wegens het onvergund uitvoeren van een aanmerkelijke reliëfwijziging op de percelen met nummers [redacted] (telastlegging A) onder meer door het aanvullen van de bodem, het ophogen, uitgraven of uitdiepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt. De telastlegging verwees naar het dempen van een poel en gracht en het graven van een poel. Het vonnis beval het herstel van de percelen [redacted] door het herstel van de poel en gracht, het herstel van het reliëf naar het oorspronkelijk maaiveld door het verwijderen van de aarde inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, binnen een termijn van twaalf maanden vanaf het definitief worden van het vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De natuurinspecteur stelde in een proces-verbaal van 27 mei 2020 vast dat het herstel van de poel en de gracht is uitgevoerd. Het bevel om het reliëf te herstellen naar het oorspronkelijk maaiveld, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, is onvoldoende duidelijk.

Het hof spreekt de beide beklaagden vrij van de feiten van de telastlegging C. Bijgevolg antwoordt het hof niet op het uitgebreid verweer van de beklaagden over de niet-toepasselijkheid van het technisch verslag uitvoering herstellenvordering en van het proces-verbaal van 4 december 2023 voor de beoordeling van de uitvoering van de eerder opgelegde herstellenvordering.

7. De beklaagden pleegden de feiten van de telastleggingen A.1, B en D met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor telkens maar een straf oplegt, de zwaarste (toepassing van artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagden zijn landbouwers en bewerken verschillende percelen in . Zij hebben de voorbije jaren meerdere vergunningsaanvragen ingediend om hun percelen te nivelleren. Dit deden ze ook voor wat betreft het perceel dat het voorwerp uitmaakt van deze strafzaak (thans nr. voorheen nummers . Hoewel ze voor dit perceel slechts een vergunning bekwamen voor de verhoging van de toegangsweg, hebben zij dit grote perceel toch stelselmatig integraal opgehoogd. s op 21 januari 2019 al strafrechtelijk veroordeeld wegens het onvergund wijzigen van het bodemreliëf van datzelfde perceel. Vader stond in diezelfde zaak mee terecht wegens andere stedenbouwkundige inbreuken en was daar uiteraard van op de hoogte. Het spreekt niet in hun voordeel dat zij de thans bewezen ophogingen tegen beter weten in uitvoerden. De geldboetes die hen toen zijn opgelegd (voor deels met uitstel en voor integraal met uitstel) hebben niet verhinderd dat de beklaagden opnieuw gelijkaardige misdrijven hebben gepleegd. Zij hebben hun geldelijk belang boven het belang gesteld dat de gemeenschap heeft bij het vrijwaren van het natuurbehoud en de goede ruimtelijke ordening. Dergelijk asociaal gedrag moet principieel bestraft worden.

Van opslorping (toepassing van het tweede lid van artikel 65 Strafwetboek) is geen sprake. De huidige bewezen misdrijven dateren allen van na de eerdere veroordeling van 21 januari 2019 en kunnen daar dus niet mee samenvallen.

Gelet op de ernst van de bewezen inbreuken en (voor wat betreft het herhaald karakter ervan, legt het hof de beklaagden de hierna bepaalde effectieve geldboetes op. Uitstel toekennen voor (een deel van) die geldboetes zou de beklaagden onvoldoende tot het besef brengen dat zij niet eigengereid mogen handelen en respect moeten opbrengen voor het natuurbehoud. De opgelegde geldboetes zullen de beklaagden niet sociaal declasseren of hun sociale reclassering onevenredig bemoeilijken.

Vermits de bewezen misdrijven zijn gepleegd na 31 december 2016, verhoogt het hof de geldboetes met 70 deciem (x8). Het hof voorziet ook een vervangende gevangenisstraf, die de beklaagden ertoe moet aansporen om de geldboete te betalen.

8. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald. Al deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde telastleggingen, die hen gemeen zijn.

Als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf zijn de beklaagden elk gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

9.1 De eerste rechter veroordeelde de beklaagden tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand overeenkomstig artikel 16.6.6 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Het openbaar ministerie vorderde op de rechtszitting van het hof niet het herstel overeenkomstig artikel 16.6.6 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, maar wel het herstel overeenkomstig artikel 6.3.1, § 1, laatste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, meer bepaald het herstel in de oorspronkelijke toestand, conform het technisch verslag uitvoering herstellvordering (stuk 7 in onderkaft 3), onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag per beklaagde.

Het hof stelt vast dat het zo door het openbaar ministerie gevorderde herstel samenvalt met het herstel dat het hof in beginsel overeenkomstig artikel 16.6.6 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid kan bevelen.

9.2 Artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt:

"Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn."

Het openbaar ministerie is ook een bevoegde overheid (art. 6.3.1, § 2, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechter dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald moet het hof nagaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de

plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

9.3 Dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening pas sinds 1 maart 2018 bepaalt dat het bevolen herstel steeds de volledige illegaliteit ter plaatse moet dekken, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn, heeft niet tot gevolg dat het hof de beklaagden niet kan bevelen om te herstellen in de toestand van het perceel zoals die bestond in 2015. Ook voor 1 maart 2018 deed een deels voorafbestaande verstoring van de goede ruimtelijke ordening geen afbreuk aan de verplichting van de beklaagde om over te gaan tot een volledig herstel van de toestand waaraan hijzelf door zijn illegale werkzaamheden heeft bijgedragen. Dit is thans geëxpliciteerd in het huidig artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Hieruit volgt dat, hoewel enkel stedenbouwkundige misdrijven de grondslag kunnen vormen van een door de strafrechtelijk opgelegde publieke herstelmaatregel, de strafrechter toch het herstel van schade veroorzaakt door stedenbouwkundige inbreuken kan en moet opleggen, wanneer de illegaliteit veroorzaakt door deze inbreuken samen met de door het stedenbouwkundig misdrijf veroorzaakte illegaliteit één illegale situatie uitmaakt, zoals ze zich ter plaatse voordoet.

De bewezen misdrijven vormen samen met de voordien gerealiseerde reliëfwijzigingen één illegale situatie, waaraan middels een herstellvordering moet worden geredigeerd. Het bevel om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen is wel degelijk geënt op feiten die het voorwerp uitmaken van een bewezen telastlegging, met name de telastlegging B. Dat de strafvordering voor reliëfwijzigingen die zijn gerealiseerd in 2015 inmiddels zou zijn verjaard, doet niet terzake. Evenmin relevant is dat er voorheen geen vervolging was voor het scheuren en ophogen van het grasland en dat er daarvoor ook geen herstelmaatregel werd opgelegd, terwijl de wet die mogelijkheid voorzag.

Het herstel is nog niet uitgevoerd en is nog altijd noodzakelijk om de goede ruimtelijke ordening te vrijwaren. Het herstel moet dus bevolen worden. Het herstel in de oorspronkelijke toestand volgens het technisch verslag uitvoering herstellvordering van 2 juni 2020 zou voor de betrokkenen onredelijke lasten meebrengen. Redelijker is het om hen te veroordelen tot het herstel naar analogie met wat de natuurinspecteur vorderde in de aanmaning van 23 juli 2018 (dossiernummer bijlage 4 bij het aanvankelijk proces-verbaal). Deze aanmaning dateert van voor het vonnis van 21 januari 2019, zodat de natuurinspecteur hier evident geen kennis van kon hebben. Dit belet niet dat de

natuurinspecteur het herstel in de oorspronkelijke toestand beschrijft. benadrukt meermaals dat het perceel niet gekend was als reliëfrijk ecologisch kwetsbaar grasland op het ogenblik dat hij het aankocht op 21 april 2015. Het perceel is gelegen in agrarisch landschappelijk waardevol gebied. Uit de stukken die de beklaagden zelf voorleggen blijkt dat het sinds 27 november 2015 is geregistreerd als historisch permanent grasland, ondanks het bezwaar dat de beklaagden hiertegen aantekenden. Het hof verwijst naar de vergunningsaanvraag die de beklaagden indienden op 20 april 2017. Uit die vergunningsaanvraag blijkt ook dat het microreliëf van het perceel nog intact was op 9 maart 2015. Het hof beveelt om die reden het herstel van het perceel met nummer naar een historisch permanent grasland met microreliëf, als volgt:

- de heraanleg van een grote mate van reliëf in de vorm van één of meerdere brede laantjes. Deze laantjes dienen een voldoende mate van gradiënt te bevatten om afwatering mogelijk te maken. Deze afwatering dient te worden gericht in de richting van (cat. 2) die de linker perceelgrens van het complex vormt of van de beek zonder categorie die de bovenste grens van de percelen vormt. Het digitaal hoogtemodel 2013 – 2015 in de schaal per 10 centimeter (die is opgenomen in het technisch verslag uitvoering herstellvordering van 2 juni 2020) vormt hiervoor een leidraad, in die zin dat het centrale deel van het perceel opnieuw de laagstgelegen zone moet worden en de bovenzijde van het perceel, evenals de hoek rechtsonder en linksonder, hoogst gelegen moeten zijn;
- het verwijderen van alle aangevoerde grond met steenpuin;
- het afvoeren van de bij de graafwerken vrijgekomen aarde naar een erkende opslagplaats met bewijs van aanvoer;
- na de uitvoering van de werken moet het perceel worden ingezaaid met biologisch waardevol weidegrasmengsel om het herstel naar blijvend grasland te bespoedigen.

Die herstellvordering is niet kennelijk onredelijk en is niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening.

Omwille van het talmen van de beklaagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna bepaalde modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden al konden overgaan tot het herstel en de ruime termijn die hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat, na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de termijn, geen gevolg wordt gegeven aan de opgelegde maatregel, moet voldoende hoog zijn om hen aan te zetten tot vrijwillige uitvoering.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in het geval van de beklaagden de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

Overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening machtigt het hof de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer de beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

10. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De vrijspraak van de beklaagden voor de telastlegging A.2 is definitief.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

spreekt de beklaagde vrij van de telastlegging C, maar verklaart hem schuldig aan de telastleggingen A.1, B en D;

veroordeelt de beklaagde voor deze bewezen feiten samen tot een geldboete van 1.500 euro, met deciemmen gebracht op **12.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt de beklaagde vrij van de telastlegging C, maar verklaart hem schuldig aan de telastleggingen A.1, B en D;

veroordeelt de beklaagde voor deze bewezen feiten samen tot een geldboete van 1.500 euro, met deciemmen gebracht op **12.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagder elk tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 300,11 euro in eerste aanleg en 134,41 euro in beroep;

herstelvordering

beveelt op vordering van het openbaar ministerie aan de beklaagden en om het perceel gelegen te in de oorspronkelijke toestand te herstellen door:

- de heraanleg van een grote mate van reliëf in de vorm van één of meerdere brede laantjes. Deze laantjes dienen een voldoende mate van gradiënt te bevatten om afwatering mogelijk te maken. Deze afwatering dient te worden gericht in de richting van de (cat. 2) die de linker perceelgrens van het complex vormt of van de beek zonder categorie die de bovenste grens van de percelen vormt. Het digitaal hoogtemodel 2013 – 2015 in de schaal per 10 centimeter (die is opgenomen in het technisch verslag uitvoering herstelvordering van 2 juni 2020) vormt hiervoor een leidraad, in die zin dat het centrale deel van het perceel opnieuw de laagstgelegen zone moet worden en de bovenzijde van het perceel, evenals de hoek rechtsonder en linksonder, hoogst gelegen moeten zijn;
- het verwijderen van alle aangevoerde grond met steenpuin;

- het afvoeren van de bij de graafwerken vrijgekomen aarde naar een erkende opslagplaats met bewijs van aanvoer;
- na de uitvoering van de werken moet het perceel worden ingezaaid met biologisch waardevol weidegrasmengsel om het herstel naar blijvend grasland te bespoedigen,

binnen een termijn van **een jaar** nadat dit arrest in kracht van gewijsde is getreden;

onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, voor elk van de beide beklaagden;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van
namens de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 300,11**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 48,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 33,19

€ 122,19

+ 10 % : € 12,22

Totaal : **€ 134,41**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren
en en in openbare rechtszitting van **27 december**
2024 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier